

5. Valg til udvalget for oplysninger vedrørende ikke-selvstyrede områder.

(Dagsordenens punkt 38).

Den 10. december 1958 indvalgte 4. udvalg 4 medlemmer i ovennævnte udvalg for at besætte de ved Indiens, Iraks, Kinas og Venezuelas afgang ledigblivende pladser. Indvalgt blev Ghana med 61 stemmer, Indien (genvalg) med 58 stemmer, Irak (genvalg) med 54 stemmer og Den dominikanske Republik med 53 stemmer. Valgene blev bekræftet af plenarforsamlingen den 12. december 1958.

Udvalget består herefter af repræsentanter for Amerikas forenede Stater, Australien, Belgien, Brasilien, Ceylon, Den dominikanske Republik, Frankrig, Ghana, Guatemala, Holland, Indien, Irak, New Zealand og Storbritannien.

6. Sydvestafrika.

(Dagsordenens punkt 39).

a. Beretning fra mæglingskommissionen vedrørende Sydvestafrika.

Den af 12. plenarforsamling nedsatte mæglingskommission (se beretningen om 12. plenarforsamling, spalte 555-556) offentliggjorde den 1. september 1958 sin virksomhedsberetning. Beretningen, der bl. a. omtalte muligheden for en løsning af Sydvestafrika-spørgsmålet ved at foreslå en deling af territoriet, således at den nordlige og tættest befolkede del blev bragt under FN's formynderskabssystem, medens den sydlige del blev indlemmet i Den Sydafrikanske Union, gav i fjerde udvalg anledning til en debat, som uden væsentlige afbrydelser varede i fire uger.

Allerede under proceduredebatten meddelte Den Sydafrikanske Unions repræsentant i fjerde udvalg, at hans regering — under hensyn til karakteren af de hidtidige indlæg i proceduredebatten samt til udvalgets beslutning om at afhøre vidner i forbindelse med mæglingskommissionens beretning — havde besluttet at trække sin repræsentant tilbage fra udvalget. Unionens repræsentant forlod herefter salen.

Generaldebatten domineredes af afroasiatiske, arabiske og latinamerikanske indlæg, og dens længde er i sig selv et udtryk for den betydning, de afroasiatiske, arabiske og til dels også de latinamerikanske lande tillægger spørgsmålet om Sydvestafrika.

Størsteparten af de lande, der deltog i debatten, syntes på sagens nuværende stade at være alvorligt interesserede i at bevare mæglingskommissionen som forhandlingsorgan, selv om et flertal samtidig var af den opfattelse, at mæglingskommissionen havde overskredet det af 12. plenarforsamling i resolution 1143 (XII) fastsatte kommissorium ved på eget initiativ over for Den Sydafrikanske Unions regering at have ventileret muligheden for en løsning baseret på en deling af territoriet. Debatten i udvalget viste, at en sådan løsning for tiden var uantagelig for et betydeligt flertal af FN's medlemslande.

Et af Irland med Argentina, Venezuela, Iran og Japan som medforslagsstillere fremsat resolutionsforslag blev, efter at være underkastet forskellige ændringer, vedtaget af udvalget med 55 stemmer for, 9 imod (østblokken), medens 8 afholdt sig fra at stemme (Burma, Indien, Irak, Jugoslavien, Thailand, Uruguay, Yemen og Æthiopien). I resolutionen udtrykker plenarforsamlingen sin påskønnelse af mæglingskommissionens vanskelige arbejde og beslutter sig samtidig til ikke at godkende delingstanken. Endvidere opfordrer plenarforsamlingen kommissionen til at genoptage drøftelserne med Den Sydafrikanske Unions regering for at finde frem til et grundlag for en aftale, som fortsat vil give Sydvestafrika en international status, og som vil være i overensstemmelse med FN-pagtens formål og principper. Kommissionen anmodes om under sit arbejde at have drøftelserne på FN's 13. plenarforsamling i erindring og anmodes endelig om at aflægge beretning for FN's 14. plenarforsamling.

Plenarforsamlingen bekræftede den 30. oktober resolutionen med 61 stemmer for (heriblandt de fem nordiske lande), 8 imod (østblokken), medens syv stater undlod at stemme.

Forud for afstemningen i fjerde udvalg fremsatte den danske delegerede, *folketingsmedlem fru Else Zeuthen*, et indlæg, hvori der blev givet udtryk for påskønnelse af mæglingskommissionens arbejde. Mæglingskommissionens beretning havde givet anledning til en værdifuld udveksling af synspunkter, og fra dansk side kunne man ikke slutte sig til den kritik, som fra flere delegationers side var blevet rettet mod kom-